

Николай Лилиев

Ведрата душа на
вечността...

Ведрата душа на вечността
с нивите усмихнати говори,
в светъл сън унася тя света.

И цъфти в безбрежните простори,
и приглася тихом песента
на лъките в родното Загоре.

Тя цъфти, тя нежно оцветява
трепналите билки и треви
и любовно в здрача разлюлява,
сякаш люлки, техните глави.

В здрача, сред събудената врява
пламенни утехи тя мълви.
За откоси, господи, и слава
първата коса благослови.

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7784>]